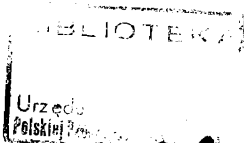

25 marca 1929 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9813.

Kl. 36 d 9.

Betonwarenfabrik Johann Kamps
(Dinslaken-Eppinghoven, Niemcy).

Stała nasada kominowa z kanałami powietrznymi.

Zgłoszono 21 grudnia 1927 r.

Udzielono 28 grudnia 1928 r.

Nasady kominowe z pojedynczych cegieł, posiadające kanały powietrzne, które działają ssąco na kanał dymowy, są znane w najrozmaitszych postaciach. We wszystkich tych urządzeniach kanały powietrzne zwężają się do wnętrza komina, wznosząc się jednocześnie od dołu ku górze tak, iż powietrze wchodzące z zewnątrz zostaje odprowadzane w kierunku wychodzących z komina gazów i dymu, skutkiem czego, zależnie od zwężenia kanałów, zwiększa się szybkość prądu powietrza, wywierającego działanie ssące na te gazy lub dym. Dalej wiadomo, że nasady zapobiegają powstawaniu w kominie prądów powietrznych, skierowanych zgóry nadół, przeciwnie nawet, przy pomocy nasad można wszelki dowolny kierunek wiatru wyzyskać w celu wzmocnie-

nia ciągu kominowego zdołu do góry, przyczem otwór komina jest zakryty specjalną pokrywą, zaś zakończenie jego ma specjalny kształt, co łącznie z nasadą otaczającą tworzy kanały wiatrowe.

Przedmiot wynalazku wyróżnia się od znanych i do tego samego celu służących nasad kominowych tem, że kanały powietrzne ciągną się wokoło całego przekroju (światła) kanału dymowego od dołu do góry, w kształcie mniej lub więcej litery S, przyczem w środku zwężają się one nieco, a dalej znowu rozszerzają powiększając nawet otwór wylotowy kanału kominowego. W ten sposób z jednej strony uderzenie wiatru, wpadającego z boku, działa ssąco, jak w znanych urządzeniach, a z drugiej strony wiatr wpadający do otworu kanału dymowego, wywierając

działanie ssące na ciąg dymowy, zostaje odprowadzony z wewnątrz na zewnątrz tak, iż ciąg dymowy podlega ssaniu przemienemu, odpowiednio do wszelkich kierunków wiatru. Dalej, nowe rozmieszczenie kanałów powietrznych ma tę zaletę, że bez zakrywania wylotu komina całkowicie zapobiega wpadaniu deszczu do jego wnętrza. Osiąga się to przez to, że kanały wiatrowe przechodzą wokół całego przekroju kanału dymowego, a deszcz pod działaniem wiatru nigdy nie pada prostopadle, lecz pod pewnym kątem.

Na rysunku przedstawiono przykład nasady kominowej według wynalazku, przyczem fig. 1 wyobraża pionowy przekrój środkowy, a fig. 2 — widok z góry.

Nasada kominowa *a* o dowolnym przekroju posiada cztery na tej samej szerokości leżące naprzeciwko siebie kanały *b*, przechodzące u wylotu kanału dymowego *c* wokół całego jego światła. Kanały te biegną mniej lub więcej w kształcie litery *S*, przyczem wewnętrzny otwór *d*

równy jest położonemu niżej otworowi zewnętrznemu *e*, zaś kanał *b*, łączący te otwory, zwęża się równomiernie ku środkowi.

Zastrzeżenia patentowe.

Stała nasada kominowa z kanałami powietrznymi, przez które przechodzące powietrze działa ssąco na ciąg kominowy, znamienna tem, że otwory zewnętrzne (*e*) i wewnętrzne (*d*) są jednakowej wielkości, kanały (*b*) zaś, łączące te otwory, mają kształt mniej lub więcej zbliżony do litery *S* i zwężają się równomiernie ku środkowi, a dalej poszerzając, ciągną się wokół całego przekroju (światła) kanału dymowego (*c*), przyczem cała nasada (*a*) wykonana jest jako jedna całość.

Betonwarenfabrik
Johann Kamps.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

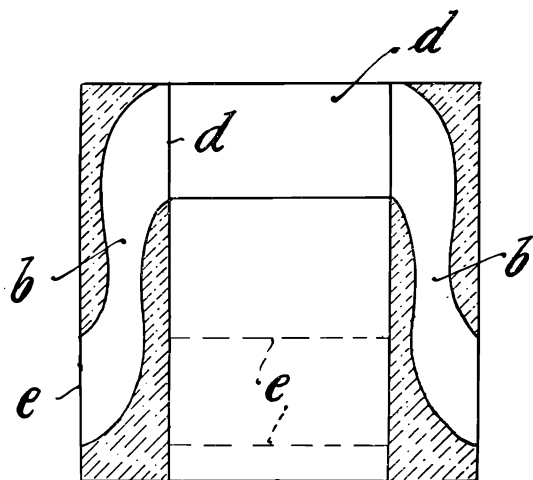

Fig. 1.

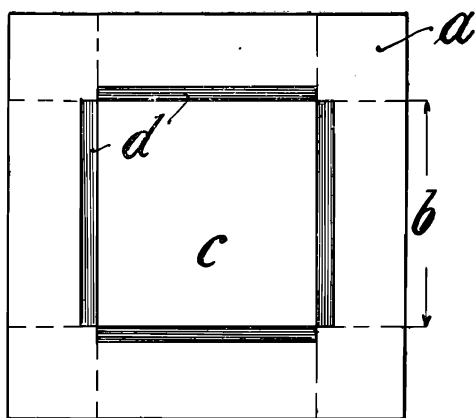

Fig. 2.